Kolektivní masová psychóza přesvědčení – Proč jsme nemocní?

written by Vladimír Bartoš | 25. 9. 2022

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

22. května 2022

Příspěvek Ursuly Stollové

Pokud se domníváte, že čokoláda snědená pozdě večer vás okrádá o spánek, jedná se o poměrně neškodné osobní přesvědčení, které má logický důsledek v tom, že si čokoládu večer už nedopřejete. Tato víra je neškodná, protože neškodí ostatním lidem a protože ji lze snadno obejít: V noci se již nekonzumuje žádná čokoláda. Tato víra je individuální, protože ji má jen několik lidí.

Ale co vážná přesvědčení, která mohou mít trvalý dopad na celou společnost nebo celý lidský svět nebo v některých případech už tak učinila? Co jsou to přesvědčení a jak se liší od negativních proroctví nebo placebo/nocebo efektu? Je v tom vůbec nějaký rozdíl? Jak lze změnit systém přesvědčení tak, aby například káva vypitá po 15. hodině nezpůsobovala problémy se spánkem? Proč má téměř každý nějaký systém přesvědčení? Odkud pocházejí? Proč se tzv. infekční onemocnění vyskytuje společně? Na tyto a podobné otázky bychom rádi odpověděli tímto článkem.

Jak vzniká soubor přesvědčení?

Víra popisuje hluboce zakotvené přesvědčení člověka. Točí se kolem vlastního sebeobrazu, ale také kolem vnějšího světa. Na základě různých přesvědčení člověk interpretuje a popisuje své vlastní vnímání, které nemusí mít nic společného s realitou. “Nevidíš svět takový, jaký je, ale takový, jaký jsi.”

Víra “poskytuje” hodnocení a interpretace, které člověk přikládá svým životním událostem, aby v nich našel (zdánlivý) smysl nebo vysvětlení. Často jsou však klamavé, protože byly obvykle přijaty nebo akceptovány od rodičů a (obvykle) nejsou pravdivé.

Zůstaňme u příkladu s čokoládou. Když člověk nemůže v noci usnout, přemýšlí o tom, proč nemůže spát, protože potřebuje vysvětlení, aby to celé dávalo smysl. Takto tiká a funguje náš mozek. Co se dnes změnilo? Co jsem dnes udělal jinak? Snědl jsem nebo vypil něco “špatného”? V určitém okamžiku si nevyspalý zádumčivec vzpomene, že si pozdě v noci dopřál dva řádky čokolády, a dojde mu, že to musí být příčinou jeho nespavosti. To mu dává smysl. Stejně dobře si mohl myslet, že příčinou jeho nespavosti je jogurt, který si dal těsně před spaním. Nebo běhání na běhacím pásu v pozdní hodinu nebo pivo, které ještě pil… V našem příkladu se mysl uvažujícího “shodne” na čokoládě. Rozhodne se, že jí po 16. hodině už nebude jíst. Tuto větu opakuje, když se mu přátelé pozdě v noci snaží nabídnout tuto zdánlivě neuspávací sladkost. To potvrzuje domněnku, že čokoláda snědená po 16. hodině ztěžuje usínání. V určitém okamžiku je o tom zcela přesvědčen: předpoklad se stává souborem přesvědčení.

Podzim a zima jsou pro většinu lidí spojeny s nepříjemnými pocity a přesvědčeními. Chladná roční období jsou nepříjemná, protože je zima a vlhko a člověk by nejraději nechodil ven. Ale stejně jdete ven, protože musíte jít do práce, nakoupit atd. Existující, velmi často negativní přesvědčení jsou různorodá a působí nevědomě, obcházejí mysl.

Možná některé z nich znáte? : “Musíš se teple obléknout, jinak nastydneš”, “Nechoď ven bosý, jinak onemocníš”, “Nesmíš chodit ven s mokrými vlasy, jinak nastydneš”, “Nasaď si klobouk, ať nenastydneš”, “Vítr/průvan tě může nachladit”, “Slovo nachlazení pochází od slova chlad, takže z nachlazení dostaneš rýmu”, “Když jsem přepracovaný, dostanu katar”, “Když se nachladím, dostanu rýmu”, “Když se rozčílím, jsem nemocný”, “S mokrými ponožkami dostanu chřipku”, “Když jsem vystaven průvanu, mám ztuhlý krk” atd, atd.

Možná vám tyto výroky také přijdou povědomé: “Všichni ostatní to dělají lépe”, “Nikdo mě nemá rád”, “Starého psa novým kouskům nenaučíš”, “Nejsem dost dobrý”, “Stejně to nedokážu”, “Nevděk světu vládne”, “Jsem příliš tlustý”, “Nikdo mi nerozumí”, “Nemůžu to zvládnout”, “Za všechno můžou rodiče”, “Když se nebudu bát, stane se něco špatného”, “Nikdy nemám štěstí”, “Jsem špatný člověk”, “Musím zatnout zuby a překonat to”, “Proč se mi pořád dějí takové věci? “, “K čemu to všechno je?”, “Nikdy si nenajdu partnera”, “Muži chtějí jen jedno”, “Dřív bylo všechno lepší”, “Bohatí lidé jsou špatní”, “Všichni politici jsou zkorumpovaní”, “Peníze tě neudělají šťastným”, “Nestojím za to, aby mě někdo miloval”, “Jsem milován, jen když dělám všechno pro lidi”, “Dnes není můj den”, “Svoboda už neexistuje”, “Musím

dělat to, co mi vláda řekne” atd., atd.

Taková přesvědčení často vedou k negativním proroctvím. Pokud negativní přesvědčení stále znovu a znovu oživujeme, opakují se v našem životě negativní zkušenosti s nimi spojené.

V důsledku toho se negativní přesvědčení nevědomě ukotvují hlouběji, z čehož vznikají sebenaplňující se negativní proroctví. I to je součástí masové duše lidstva (zvláště dnes, v “době covidu”) a může vést například ke stále větší korupci politiků a k stále většímu omezování svobody. Ale také to, že stále více lidí má příznaky nachlazení nebo průjmu – v závislosti na tom, jaké víře slouží.

Většina negativních přesvědčení je nastartována již v dětství a negativní proroctví se v plné síle rozvinou až v dospělosti, protože tato přesvědčení byla znovu a znovu aktivována. Další “malý” rozdíl lze podle mého názoru spatřovat v tom, že negativní proroctví (podobně jako nocebo efekt) se mohou od nynějška zdánlivě naplňovat, aniž bychom předtím měli v tomto směru nějakou víru. Píšu “mohou” proto, že lidská duše a tedy i nevědomé “myšlení” jsou velmi složité. Možná si člověk na něco konkrétního vzpomněl a zpětně si na to nemůže vzpomenout. Nakonec a nejčastěji je to však takto: Pokud jsou negativní přesvědčení neustále myšlena a tím oživována, výsledkem je negativní proroctví, které se naplní.

Příklad: Přijali jste soubor přesvědčení o nákaze. Kdykoli potkáte někoho, kdo má rýmu, máte se na pozoru, abyste se k němu nepřiblížili. Tento přístup jste často praktikovali a pokaždé jste si vzpomněli na soubor přesvědčení (samozřejmě částečně podvědomě, ale v určitém okamžiku vědomě a s plným přesvědčením). Když jste jednou odpoledne jeli tramvají, neměli jste šanci vyhnout se člověku, který kašlal. Večer jste pak také trpěli příznaky nachlazení. Jedná se o negativní proroctví, které se naplnilo, protože přenos údajných “virů” (nebo bakterií) způsobujících nemoci nelze vědecky potvrdit. Nebo jinak řečeno:

Proč je to negativní proroctví, které se naplnilo prostřednictvím systému víry? Protože jste nevěděli, jestli osoba v tramvaji nebyla nachlazená. Stejně dobře mohl trpět azbestózou. Jednoduše jste předpokládali, že má nakažlivou nemoc. Tím sloužíte svému systému víry v nákazu. Nic víc.

Tento druh mentálního přenosu může samozřejmě probíhat i v rámci “kolejí” (“alergie”). To je však jiné téma, které by zde nemělo být rozváděno.

Díky nahromaděným zkušenostem a bezpodmínečnému používání mozku k vytvoření koherence, aby to všechno dávalo smysl, je našemu “myšlenkovému aparátu” jedno, zda to má negativní nebo pozitivní účinek. Hlavní je, aby to dávalo smysl. Je samozřejmě snazší žít, když náš život určuje pozitivní přesvědčení. To nás přivádí k optimistovi a pesimistovi, jejichž duševní stav je zásadně určován smysluplnými teritoriálními biologickými speciálními programy. Pokud se základní struktura člověka ustálila na pesimistických vibracích, není vůbec snadné změnit negativní přesvědčení na pozitivní. Přesto to lze.

Negativní proroctví se mohou vyvinout také na základě pověr. Řekněme, že

každé ráno jedete do práce a třikrát po sobě se vám při příjezdu do práce rozsvítí červená. Musíte se zastavit a počkat. Samozřejmě je to vždy, když už máte zpoždění. Druhý den, až budete opět spěchat, si předem vzpomenete na červenou na semaforu a budete předpokládat, že červená bude určitě zase, protože nemáte čas. A když k němu dojedete, na semaforu se rozsvítí červená. To je také klasické negativní proroctví, které se naplnilo.

Znám člověka, který procestoval celý svět. Básní o různých zemích a ví o nich hodně. Když o tom mluví, rozkvétá. V reálném každodenním životě se však vrací k negativním zkušenostem, které získal na svých cestách a spojuje je (s pověrami), takže si vytvořil mnoho negativních proroctví. Mizerné dojmy prokládal předpokládáním špatného vždy a všude. Po desetiletích stačí objednávka na Ebay, aby obdržel další potvrzení, že si objednal od podvodníka. Samozřejmě, že v určitém okamžiku se tato osoba bude neustále obávat, že jí někdo lže, podvádí ji a klame při sebemenší maličkosti. Negativní proroctví rozhodnou o jeho životě. Nebo jinak řečeno: stejné myšlenky vedou vždy ke stejným volbám, které následně vedou ke stejnému chování s odpovídajícími prožitky a emocemi. Z toho se opět rozvíjejí stejné myšlenky….

Z této negativní spirály však existuje hmatatelný únik, protože člověk zná její příčiny. Pokud se například naučíte něco nového nebo nahradíte staré myšlenky novými, mohou se rozvinout jiné a nové názory, které vám umožní opustit negativní názory. To je moc, kterou má mysl nad tělem. Dalo by se také říci: Jste to, co si myslíte.

V medicíně se pozitivní nebo negativní proroctví v souvislosti s užíváním tablet nazývají placebo nebo nocebo efekt. V zásadě je tento účinek opět založen na moci mysli nad tělem.

Placebo jsou iluzorní léky bez účinných látek. Většina placeba se skládá z laktózy nebo jednoduchého cukru. Přibližně v 50 % případů (předpokládá se, že procento je dokonce 90 %) vyvolá užívání placeba zlepšení příznaků nebo dokonce jejich zastavení.

Účinek placeba závisí mimo jiné na fázi smysluplného biologického speciálního programu (SBS), ve které je užíváno. Zjednodušeně řečeno, smysluplný biologický speciální program se skládá ze dvou fází. První fází je období, kdy je člověk zatížen konfliktním šokem (= sympatikotonie). Druhá fáze se spouští, když se člověk dokázal vyrovnat s konfliktním šokem (= parasympatikotonie; vagotonie; fáze hojení). **Naprostá většina příznaků se objeví až po vyřešení konfliktu.**

Pokud je potřeba medikace, člověk se obvykle již nachází ve fázi hojení, která by mohla být vnímána jako bezvýznamná v důsledku dříve prožitého šoku.

Kromě toho účinek závisí na existujících schizofrenických konstelacích (= osobnost), na víře v lék, na sugestivním účinku terapeuta a na sobě samém. To, jak člověk přijímá sugesci, je také podmíněno existujícími konstelacemi a zkušenostmi, které v průběhu života získal.

Ačkoli placebo efekt souvisí s užíváním tablet, je ve svém základu “pouze”

myšlenkou. Pokud člověk dovolí, aby myšlenka na pohodu nahradila postoj, že je nemocný, může se rozvinout pocit pohody. Pro optimistu je to přirozeně snazší než pro pesimistu.

Placebo může mít i nepříznivé účinky a to v závislosti na tom, co si člověk představuje. Placebo, které vyvolá nepříznivý účinek, se nazývá nocebo. Nocebo znamená něco jako "ublížím". Toto slovo je odvozeno z latinského slova "nocere", což znamená "škodit". Aby se tento efekt odlišil od pozitivních účinků placeba, byl nazván nocebo. Nocebo jsou zpravidla také léky bez účinných látek, které způsobují nepříznivý účinek. V rámci této položky jsou však shrnuty i reakce na léčivý přípravek, které obsahují účinnou látku, ale způsobují trvalý nežádoucí účinek a nepatří mezi uvedené nežádoucí účinky přípravku.

Příklad:

Na přednášce o první pomoci nám lékař řekl, že byl přivolán na pohotovost. Pohotovost se účastnila dvojitě zaslepené studie. Ve studii dostalo dvacet lidí účinnou pilulku na spaní a dalších dvacet lidí placebo. Všem účastníkům bylo mezi 23 a 28 lety a byli to muži. Na pohotovosti se jednalo o mladého muže, který požil celé balení prášků na spaní se sebevražedným úmyslem. Muž ležel na podlaze a nedýchal – netlouklo mu srdce.

Poté, co tým úspěšně resuscitoval a účastník přežil pokus o sebevraždu, se ukázalo, že byl v placebové skupině.

Vraťme se k víře:

Jak jsem již řekla, rodiče dítěti obvykle vštěpují soubor přesvědčení. Například když matka nasadí dítěti čepici a řekne: "Když je zima, vždycky si nasaď čepici, abys nenastydl". Nebo když dítě jednou onemocnělo poté, co odmítlo čepici, a matka mu řekla: "Vidíš, teď máš rýmu – kdybys aspoň nosil čepici!". Nebo ještě intenzivněji: "Táta je nemocný, nechoď moc blízko, nebo dostaneš taky zápal plic", "Nesmíme k babičce, protože ji musíme "chránit"".

Pokud se tato přesvědčení v dítěti utvrdila a dítě už dávno vyrostlo, může trpět nachlazením i ve stáří, pokud zapomene čepici a/nebo mu hlavu přejede chladný vítr nebo někdo v jeho blízkosti zakašle.

Každý z nás má řadu podobných přesvědčení. Pokud však člověk takové přesvědčení nemá, je to také důvod, proč nedostane příznaky, když někdo v jeho okolí zakašle nebo kýchne. Před tím nás "nechrání" pomyslný imunitní systém, ale chybějící soubor přesvědčení o nákaze.

Soubor přesvědčení se dostává hluboko do podvědomí a opakovaným používáním dává vzniknout negativním proroctvím. Víra je často spojena s maminkou a tatínkem, kteří se o vás starají a kterým důvěřujete. Vryje se takříkajíc do duše, protože souvisí s rodiči nebo jinými členy rodiny. Sama jsem se po desetiletí vždycky nachladila, když jsem vyšla ven s mokrými vlasy. Když jsem se seznámila s Hamerovou biologií (GNM/GHK), dokázala jsem tento systém přesvědčení hodit přes palubu, takže mě už chození ven s mokrými vlasy neovlivňovalo. Jak to funguje? Technika je velmi jednoduchá: vzpomněla jsem

si, že toto přesvědčení pochází od mé babičky a uvědomila jsem si, že tento názor není pravdivý. Kdyby to byla pravda, všichni lidé, kteří chodí ven s mokrými vlasy, by se nachladili. Každý ví, že tomu tak není. Mohla jsem se tedy bez obav vzdát svého přesvědčení.

Z výše uvedeného příkladu s čokoládou by se přesvědčení dalo stejně snadno vymazat pomocí znalostí. Víme, že existuje mnoho lidí, kteří si těsně před spaním dopřejí tabulku čokolády, aby se dobře vyspali. To je samozřejmě také přesvědčení, ale pozitivní, protože můžete dobře spát. Když je obě rozdělíte, ani jedna z nich není pravdivá – je to jen negativní a pozitivní přesvědčení.

Existují také vtipné názory, jako je tento: Nikdy nepolykejte melounová semínka, jinak vám v břiše vyroste meloun. Všichni lidé s velkým břichem kdysi spolkli melounové semínko. Jedna klientka mi vyprávěla tuto úvahu a své (stále aktuální) zděšení, když ve věku přes 50 let omylem spolkla melounové semínko. Dokázala se ho zbavit tím, že si uvědomila, že to není pravda. S vědomostmi se jejího strachu mohla zbavit.

Vy sami určujete, jaký význam pro vás jednotlivé zážitky / přesvědčení mají a tedy zda se v mysli mimo vědomí aktivuje proces (spouštěcí šokující událost je podmínkou). Například neustálá reaktivace souboru přesvědčení (“Nepatřím na tento svět” nebo “Nemám na tomto světě místo”) může v depresivní osobě zakořenit stav mysli a udržet ji trvale v pasti.

Proč jsme nemocní?

Každý rok se setkáváme s “chřipkovou sezónou” (od roku 2020 také přejmenovanou na covid). Ta často začíná na konci zimy, protože v tomto období dochází u většiny lidí k vyřešení konfliktů. Temné období roku končí a jaro dobývá zemi. Slunce svítí, ptáci zpívají. Konflikt je vyřešen, cítíme se dobře. Jedná se o biologické příznaky. Bez vyřešení konfliktu se příznaky neobjeví. Existuje mnoho lidí, kteří nikdy neměli chřipku, protože jim zima nikdy nepřipadala ponurá a nudná. Nadšení milovníci zimních sportů se dokonce na toto roční období těší. Pokud na jaře nedostanete „chřipku“, může to být například proto, že vám sníh a led v zimě nevadily.

Samozřejmě můžete trpět chřipkou i v zimě, létě nebo na podzim. Roční období nemá žádný vliv na to, zda se příznaky projeví, nebo ne. Příčinou symptomů, bez ohledu na to, o jaké onemocnění se jedná, je vždy biologický šok a následuje zákon dvoufázovosti, sympatikotonie a vagotonie. Existuje jen málo výjimek, kdy konfliktní šok vede přímo k onemocnění, např. cukrovka, roztroušená skleróza, bolesti žaludku nebo vysoký krevní tlak. Výjimkou z biologických zákonů jsou úrazy, otravy, ozáření a podvýživa.

Falešná přesvědčení, která považujeme za pravdivá, nám každoročně přinesou zimní chřipku, někdy i letní chřipku nebo dokonce epidemii/pandemii, pokud tak rozhodne WHO.

Ačkoli mnozí již přijali víru o nákaze, před rokem 2020 bylo pro některé lidi zcela normální trpět příznaky nachlazení, chřipky nebo zápalu plic. Nikoho to nijak zvlášť netrápilo, někteří dokonce pokračovali v práci i s nachlazením.

Pokud jste si osvojili přesvědčení o nakažlivosti, drželi jste si od lidí, kteří byli nachlazení, odstup. Osobně však nevím o žádné zdravotní sestře, která by před rokem 2020, kdy byl nemocný přijat se zápalem plic, nasadila krytí úst a nosu.

V roce 2020 se však situace zásadně změnila vyhlášením "pandemie celonárodních rozměrů". Musíte si udržovat odstup a to i od zdravých lidí. Krytí ústa-nos se stalo povinným pro všechny. Lidé s příznaky i bez nich byli izolováni atd. Znáte všechny postupy. Ve skutečnosti však došlo k přeměně systému víry v nákazu v kolektivní masovou psychózu. Postupy a psychózy zase dávají vzniknout novým přesvědčením: "Ústní rouška chrání před nachlazením", "Každý člověk je potenciálním nebezpečím", "Starší lidé jsou obzvláště ohrožení", "Dezinfekční prostředky chrání před nákazou" atd.

Nejzávažnějším přesvědčením, které jde ruku v ruce se špatným vývojem virologie, je přesvědčení o nákaze. Tato kombinace (systém víry a aberace) vedla k masové halucinaci, která měla sílu vyvolat Covid krizi nebo ji učinit věrohodnou.

Mezi nejvýraznější kolektivní přesvědčení patří také přesvědčení o nakažlivosti, protože má sílu otřást lidstvem v jeho biologických základech natolik, že veškeré hlubší, vnitřní lidské a naléhavě potřebné procesy (potřeby) mohou být touto psychózou zcela otřeseny.

Které lidské a naléhavě potřebné biologické procesy/charakteristiky bytí pro ŽIVOT je tento soubor přesvědčení schopen otřást?

– Blízkost (v biologii znamená odloučení SMRT).

– Propojenost

– Důvěra

– Optimismus

– Ochota pomáhat

– Svoboda

– Láska

Dříve rozšířené epidemie, jako je ptačí chřipka, SARS, prasečí chřipka, MERS, ebola atd., vyvolaly v lidech přesvědčení, že existuje něco, co je může zničit. Smrtelné nebezpečí číhá takříkajíc na každém rohu. S každou znovu vyhlášenou epidemií nebo pandemií se strach stával hmatatelnějším a pociťovaným jako reálnější, až se nakonec zaryl do duše masy a povstal jako Covid.

Myšlenka nákazy se prosadila jen proto, že se dlouho učila, šířila v médiích, předávala z generace na generaci prostřednictvím rodičů a udržovala při životě očkováním s vírou ve všelék.

První osobní, individuální přesvědčení o existenci nákazy se tak přenášelo

napříč generacemi, až se nakonec vyvinulo v kolektivní přesvědčení, které se nyní přenáší do masové psychózy. Že se jedná o psychózu, lze poznat i podle toho, že mnoho lidí se s ní prostě smiřuje, akceptují narušenou realitu a neuvědomují si to. Člověk trpící neurózou si je své poruchy vědom.

Zde je příklad:

Součástí mého vzdělávání zdravotní sestry byla také praxe na psychiatrickém oddělení. Ve skupině, o kterou jsem se pomáhala starat, byl muž, který trpěl neurózou: chodil se zakrytými ústy, neustále si myl ruce atd. Museli jsme mu odebrat dezinfekci. Dezinfekční prostředek jsme museli zamknout, protože měl také tendenci dezinfekční prostředky zneužívat. Své poruchy si byl vědom, protože se sám nechal hospitalizovat na psychiatrickém oddělení. Chtěl se zbavit své neurózy. Trvalo mu několik měsíců, než se zbavil krytí úst a nosu….

Proč lidé (zdánlivě) onemocní ve stejnou dobu?

Pokud této společenské psychóze podléhá tolik lidí, je překvapivé, když onemocní několik lidí najednou? Nabízí se otázka, proč nemají všichni stejné příznaky, pokud by došlo k nákaze? Proč jeden člověk trpí průjmem, druhý ztrátou čichu a třetí nachlazením? Díky znalostem univerzální biologie (GNM/GHK) to lze vysvětlit. Konvenční medicína zahrne různé příznaky do konstrukce nemoci Covid 19. Na základě toho vytvoří dlouhý řetězec příznaků, které přisuzuje běžné nemoci. Nakonec může být jedním z příznaků kovidu také kožní vyrážka, nebo jím již je.

Řekněme, že na nemocničním oddělení je vyhlášena “infekce norovirem”. Pacient měl průjem a na vině byl fiktivní norovirus. Co si v tu chvíli myslí většina sester, ošetřovatelů a lékařů? “Nechci to svinstvo dostat” “Chci se toho svinstva zbavit” “Doufám, že to nechytím!” Je tedy fenoménem, když polovina zaměstnanců trpí průjmem? Pokud znáte biologii podle Hamera, je vám to jasné, pokud ne, zdá se vám, že to potvrzuje teorii nákazy, protože jí věříte. Mozek navíc dostává potvrzení znovu a znovu: Pokud jsme například nachlazení, vždy si vzpomeneme na někoho, kdo byl v našem okolí také nemocný. Pro teorii nákazy není důležité, zda dotyčný kašlal, ale my sami trpíme úplně jinými příznaky. Pokud jste neměli žádný kontakt s jinou (i nemocnou) osobou, říkají “něco jsem chytil”, “částečky se vznášejí vzduchem”. Faktem však je, že s vírou v nákazu se objevují přesně ty příznaky, které jsou s ní spojovány. Například člověk může mít konflikt teritoriálního strachu spojený s vírou v nákazu a v takovém případě dostane kašel, pokud byl v kontaktu s nemocným člověkem. Možná však také spojoval víru v nákazu s “konfliktem počasí” (neschopností klasifikovat nebezpečí). Až “hrozba” pomine, dostane rýmu.

Nebo dejme tomu, že rodina před Vánocemi onemocní, nejprve dvě děti, pak matka. Ve třídě jednoho dítěte během této doby onemocněla také polovina třídy. Otce “jen” bolela hlava a pokračoval v práci, dokud se u něj také neprojevily příznaky rýmy. V kanceláři, kde otec pracuje, ji někteří také dostávají. Není přirozené i nadále věřit v nákazu? Ano, máte naprostou pravdu. To je nejjednodušší a nejsrozumitelnější řešení pro náš mozek, který v sobě nese systém přesvědčení tak hluboce zakořeněný, že nemáme jinou představu než zůstat uvízlí v tomto myšlení dobro-zlo. Znovu si prosím

zapamatujte tuto větu: Stejné myšlenky vedou vždy ke stejným volbám, které následně vyvolávají stejné chování s odpovídajícími prožitky a emocemi. Odtud se opět odvíjejí stejné myšlenky…

Problém, kterému čelíme, spočívá v tom, že myšlenka nákazy se již tak hluboko zaryla do duše masy, že jiný způsob jejího vnímání již často není myslitelný. Navíc je vyčerpávající a nepříjemné přemýšlet o každém jednotlivém příznaku a pak přemýšlet o tom, co bylo spouštěčem (konfliktem). Náš mozek nemá rád složité úvahy (zejména pokud neznáte univerzální biologii (GNM/GHK). Hledá "jednoduchá vysvětlení" a opakuje to, co většina lidí předpokládá.

Nyní vstupuje do hry také stádní instinkt.

Všichni podléháme stádnímu instinktu: když jeden člověk na koncertě začne tleskat, ostatní mu tleskají. Stádní dynamika se také stala největším zlem, které stojí za bublinou paniky v době Covidu. Ochromilo to celé kultury jako kolektivní sebevražda v sektě.

Stojíme před dilematem, že nás zřejmě ohrožuje konsenzus (že existují viry způsobující nemoci a nákazy), protože ten vlastně zmutoval v divoké zvíře nebo sériového vraha (viry) s masovou dynamikou (stádní instinkt). Z toho je vidět, jak hluboce jsou v nás tyto vzorce chování zakotveny, že je stále používáme. Paradoxem je, že tam, kde toto chování dříve přinášelo výhodu pro přežití, je tomu nyní opačné.

Opět platí, že konsenzus se nestává pravdou, i když ho sdílejí miliardy lidí.

Osudová přesvědčení v souvislosti s určitými schizofrenickými konstelacemi, z nichž vznikají halucinační představy, nás také snadno vyvedou z konceptu logiky a způsobí, že se mylné interpretace jeví jako pravdivé.

Jinými slovy, pokud vám chybí základní znalosti o údajných virech způsobujících onemocnění a o univerzální biologii (GNM/GHK), můžete se snadno nechat oklamat nesprávnými informacemi.

Z této podívané (nebo scénářů) by se dalo vyvodit, že se bojíte virů, imaginárních spike proteinů, virových mutantů atd.

Pak opravdu můžete věřit, že Covid je sériový vrah nebo že se prasata rodí s lidskými tvářemi. Můžete také věřit, že genová vakcína způsobuje, že se novorozenci rodí se zvířecími ocasy a třemi pažemi, že existují biologické zbraně nebo že virus byl vyšlechtěn v laboratoři.

U všech těchto přesvědčení je důležité, aby se objevil protivník, takříkajíc protilátka strachu: VĚDOMÍ.

K tomu nepotřebujete nic víc než používat svou mysl a zvídavě se ptát.

Víra v nákazu je pouze názor – neodpovídá faktům a nelze ji experimentálně prokázat. Skutečnost, že mnoho lidí přijalo tento konsenzus za pravdivý, umožnila, aby nabral na síle a zabetonoval se v myslích lidí. Přesvědčení nebo konsenzus není vědecký fakt, ale má moc vyvolat masovou psychózu. Stejně

jako každá víra může vést k fanatismu, i víra v nákazu dokáže ochromit lidskou mysl. Kdyby se do kontextu zahrnula vědeckost, logická mysl by netrpěla ztrátou kontroly a do hry by nevstupovala opatření a názory, které škodí zdraví (např. roušky, povinné testování, izolace, zneužívání dezinfekčních prostředků, bezpříznakoví lidé mohou přenášet nemoci, pandemie neočkovaných, karanténa atd.).

Pro někoho je jistě děsivé uvědomit si, že celá stavba paniky a masové hysterie kolem nákazy je založena na systému víry – takříkajíc spolknutém melounovém semínku. Tato víra by nikdy nemohla vyvolat paniku a masovou hysterii takových rozměrů, kdyby byly použity zákony logiky a rozumu. Strach nikdy nebyl dobrým rádcem: strach sžírá mysl i duši.

Ale i když tomu věří miliony lidí, víra v nákazu se nestane skutečností. Není to tak dávno, co tento předpoklad nákazy vtloukali lidem do hlavy "vědci". Nezapomínejte, že Robert Koch chtěl také pouze navodit koherenci ve svém mozku a nenašel žádné jiné vysvětlení jako příčinu nemocí. Z tohoto důvodu obvinil bakterie a přenesl na ně vinu, že jsou přenosné, nakažlivé. Neměl však pro to žádný důkaz. U všech ostatních nemocí se R. Koch odvolával na imaginární viry způsobující nemoci. Což se mimochodem děje i dnes: Ortodoxní medicína nenachází pro vznik roztroušené sklerózy žádné vysvětlení a tvrdí, že za roztroušenou sklerózou stojí virová infekce [1]. Takto tiká náš mozek, takže to podle všeho dává smysl. Pokud nelze nalézt vědecky podložené vysvětlení, je třeba vyslovit domněnku.

[1] https://www.spektrum.de/news/multiple-sklerose-entsteht-wohl-durch-virusinfektion/1971001?utm_source=browser&utm_medium=push-notifications&utm_campaign=cleverpush-1642183206

To už víte. Často opakovaný a reprodukovaný předpoklad se stává přesvědčením. Protože za teorií tzv. virové infekce stojí soubor přesvědčení o nákaze, může z ní vyplynout nejen negativní proroctví, ale také kolektivní masová psychóza. To znamená, že brzy by se mnoho lidí mohlo domnívat, že roztroušená skleróza je způsobena virem a je nakažlivá.

A na závěr: Záhadou celého příběhu je, že očkování, které je vydáváno za všelék na údajnou virovou infekci, může ve skutečnosti způsobit příznaky, které jsou označovány za RS.

> *„Když se lidé tak strašně posmívají duchům středověké pověry, pak by se dalo říci: Ano, změnilo se v tomto ohledu něco zvláštního? (…) Nebojí se lidé duchů mnohem více než dříve? (…) Ty středověké přízraky byly alespoň normální přízraky, ale dnešní přízraky bakterií jsou příliš malicherné, příliš nedůstojné, než aby mohly vyvolávat strach, který je navíc teprve v počátcích a vede k tomu, že právě v oblasti zdraví se lidé dostávají do strašlivé víry v autority."*
>
> *Rudolf Steiner*

Vraťme se o krok zpět:

Z čeho se vyvinula víra v nákazu?

Ujala se v západním světě s očkovacími pokusy v 17. století nebo tato myšlenka vznikla v asijské oblasti s myšlenkami očkovacích pokusů starými více než 2000 let? V té době se v Číně začal zdravým lidem do kůže vpravovat roztok s krusty neštovic nebo se roztok vháněl do nosu. Nebo se víra v přenosnost nemocí prosadila až ve středověku, kdy si černá smrt údajně vyžádala přes 25 milionů životů? Když se ve 14. a 17. století v Evropě objevil tzv. mor, který je doprovázen horečkou, kožními vyrážkami (boulemi), zduřením mízních uzlin, černo-modrým zbarvením kůže a případně krvavým hlenem, lidé se domnívali, že nemoc vyvolává zkažený vzduch přicházející z východu (= “miasma”; odporný opar, skvrna). Aby se lékaři v 17. století před tímto “morovým vzduchem” ochránili, opatřili se maskami připomínajícími zobák, které jim dodávaly ptačí vzhled. Protože se předpokládalo, že nemoc se může přenášet i oděvem, oblékali si moroví lékaři dlouhá roucha s rukavicemi. Dnešní nošení “ochranných oděvů” v nemocnicích vychází z tohoto předchůdce středověkého pohledu na věc. Pokud tyto úvahy rozdělíte na základ původu, skončíte u “dobrého a zlého” myšlení náboženských nauk. V západním světě sehrály tehdejší hony na čarodějnice jistě významnou roli v tom, že si lidé uvědomili, že existuje zlá síla, která se může lidí zmocnit. Upalování čarodějnic má ještě jeden důvod. Tato hnusná síla (= ďábel), která se ve středověku nazývala “morový dech”, je dnes zhoubnou nemocí nebo údajně choroboplodným virem s nejrůznějšími mutacemi. Podle hesla: “Ďábel má mnoho tváří”. Nebo jinak: dnešní viry převzaly roli, kterou ve středověku měli duchové a démoni.

Biologie však nikdy nemůže být dobrá nebo zlá – biologie JE.

– Proč existují epidemie nebo epidemie?

– Proč se podařilo zastavit tehdejší epidemie?

Začněme epidemií cholery, která řádila v Hamburku v létě 1892 a stála život asi 8000 lidí. V hanzovním městě žili lidé v katastrofálních hygienických podmínkách. Výkaly a další odpadní vody byly vypouštěny do Labe, z něhož se bez čištění odebírala pitná voda.

Zejména v chudších čtvrtích trpěli již tak vyhublí lidé hladem. Obydlí byla skromná a špinavá.

Epidemii bylo možné zastavit pouze zlepšením hygienických podmínek, např. vybudováním filtračních systémů pro zásobování pitnou vodou, dostatečným množstvím potravin apod.

Ve středověku v době moru byly podmínky ještě katastrofálnější: postižená města byla plná výkalů, jedovaté pitné vody (např. ze zkažených potravin, mrtvol) a obyvatelstvo trpělo podvýživou.

Mor je komplex příznaků doprovázený horečkou, kožními vyrážkami, boulemi, zduřením lymfatických uzlin, černo-modravým zbarvením kůže a případně krvavým kašlem. To vše jsou příznaky otravy a je zřejmé, že je většinou způsobila

kontaminovaná pitná voda.

K zastavení epidemie jistě přispělo i oddělování mrtvých na speciální hřbitovy mimo města: Mrtví nyní již nemohli svými mrtvolnými jedy znečišťovat řeky, z nichž se brala pitná voda.

Příznaky nemocí způsobených dusičnany, dusitany, čpavkem, olovem, rtutí atd. ve vodě a hnilobnými toxiny ve zkažených potravinách (lednička ještě nebyla vynalezena!) byly horečka, bolest hlavy, zarudnutí kůže, kožní vyrážka (= neštovice nebo mor), zimnice, bolest hlavy, končetin a svalů, nevolnost a zvracení (např. Lassa, žlutý mor). Lassa, žlutá horečka, horečka dengue, Marburg, Hanta, západonilská horečka), kožní krvácení, průjem, krvavý průjem, vnitřní krvácení (= hemoragická horečka, která se může vyskytnout u horečky Ebola, Lassa, žlutá horečka, dengue, Marburg) a zánět jater (= hepatitida A, B, C, D, E atd.). Pokud jsou játra přetížena detoxikací, dochází v závislosti na typu a stupni otravy k většímu či menšímu zežloutnutí kůže a očí a jejich zčervenání, dále se objevují modré a černé skvrny a hrboly jak zevně, tak uvnitř. Když se postižený rychle zotaví, pokud dostane čistou vodu a plnohodnotnou stravu, představuje tato okolnost takříkajíc "kontrolní experiment", že došlo k otravě.

Příznaky nejrůznějších otrav byly a jsou pojmenovány zcela odlišně, jak je popsáno výše, přičemž malárie je způsobena především špatným vzduchem (= "mal aria" = špatný vzduch/znečištění ovzduší), neštovice a mor* špatnou vodou, hnilobou a výkaly, AIDS a hepatitida toxickými léky**.

* *V té době se nerozlišovalo mezi neštovicemi a morem. Byly považovány za stejnou nemoc. Spalničky, spála a plané neštovice byly také klasifikovány jako neštovice.*

** *Všechny výše uvedené příznaky otravy platí pouze tehdy, pokud byly jasně pojmenované toxiny prokázány anamnesticky nebo biochemicky.*

V Americe, která byla v té době tolerantnější a mnohem méně ovlivněná církví než Evropa, bylo v roce 1793 jasně prokázáno, že epidemie, tedy zvýšený výskyt nemocí, nemohou být způsobeny mikroby. Došli k závěru, že epidemie způsobují výkaly, jedy z mrtvol ve vodě (zejména mrtvoly zvířat, která v době sucha a neúrody umírala vždy jako první, protože pak už nebyla krmena a napájena) a zkažené potraviny.

Ke komplikacím příznaků nemoci a její léčby se přidalo očkování jako další toxické spouštěče, které rovněž odpovídaly příznakům otravy. V zimě 1823/24, kdy po očkovací kampani* propukla epidemie neštovic, lékaři si všimli, že příznaky této epidemie neštovic odpovídají příznakům otravy hadím jedem [2].

[2] Dr. Steinheim, "Wissenschaftliche Annalen der gesamten Heilkunde", (1834).

Ještě v 18. a 19. století se nemocní často léčili rtutí a arzenem. Tyto látky mohou způsobit závažné krvácení. Závažným vedlejším účinkem po očkování proti neštovicím bylo krvácení, kterému lidé v krátké době podlehli. Zda krvácení způsobila "léčba" nebo očkování, není známo, protože v této době se pitvy

lidí prováděly jen zřídka (zdroj: “Corona – další cesta do chaosu, nebo šance pro VŠECHNY?” Dr. Stefan Lanka a Ursula Stollová).

Je však třeba se zabývat něčím podstatnějším, protože mnoho lidí je právem překvapeno, že jen v Německu se vždy objeví takzvané “chřipkové vlny”, které za rok zabijí v průměru 20 000 lidí. Začněme tím, že většina lidí s “chřipkou” umírá na zápal plic. Smrt na zápal plic je “přítelem starého člověka”, jak se říká. Na rozdíl od smrti udušením, při níž dochází k nárůstu oxidu uhličitého, který způsobuje dušnost, totiž smrt při zápalu plic obvykle není nepříjemná. Při zápalu plic může docházet k nedostatku kyslíku, což způsobuje stále větší kóma. Paliativní lékař Dr. Matthias Thöns o tom ve své knize “Pacient bez dispozice” vysvětlil, že “samotný nedostatek kyslíku způsobuje spíše pocity štěstí než dušnost”. Ačkoli vám to může znít krutě, jednou musíme všichni zemřít a v určité fázi hojení člověk nebo zvíře podlehne.

Na jedné straně lze chřipkové vlny vysvětlit existujícími přesvědčeními, která existují kolektivně a jistě i kulturně odlišně. Velký podíl na tom má (téměř celosvětově) víra v nákazu, ale také roční období. Například v Africe jsou příznaky chřipky často prohlašovány za malárii, protože se klinicky od malárie neliší.

Vyvstává tedy otázka: Jsou vyšší teploty pro člověka příjemnější? Vadí nízké teploty lidem více?

To je docela dobře představitelné, protože z biologického hlediska znamená chlad v přírodě menší růst. Podívejme se na celou věc biologicky: v zimě je potravy málo, na jaře příroda opět začíná růst. V důsledku toho potřebujete “dobrý nos” hlavně v zimních měsících, abyste ucítili vůni potravin. Netrvá 1000 let, než se evoluce změní tak, aby náš organismus “věděl”, že v supermarketu je dostatek potravin. V Africe se příznaky nachlazení objevují především v zimních měsících (květen až září) [3].

[3] https://www.lungenaerzte-im-netz.de/news-archiv/meldung/article/die-grippe-grassiert-auch-in-afrika/

Tedy v době sklizně [4].

[4] https://www.claas.de/aktuell/meldungen-veranstaltungen/erntekalender-weltweit

Inuité jsou “nachlazení” hlavně na jaře, kdy začíná tát led a do přístavu opět připlouvá mnoho lodí (s potravinami, oblečením atd.). Ale pravděpodobně také proto, že se také drží nesprávné víry, “nákazy”.

Je třeba se zamyslet –

Když jsem se v listopadu 2021 podívala na článek Billa Gatese, nejprve jsem si myslela, že konečně dělá to, co umí: Počítačové hry. Protože jsem četla o bioteroristech na letištích, o útoku neštovicemi, o miliardách vynaložených na výzkum a vývoj a tak dále. Jinými slovy, tak, jak by válečná strategie pro PC byla postavena.

Gates samozřejmě varuje před útokem neštovicemi a vyzývá politiky, aby vyčlenili miliardy na výzkum a vývoj s cílem zabránit teroristickým útokům pomocí virů a pandemií.

Pamatujte si prosím, že pokud se vzdáte této jediné víry v nákazu a necháte do hry vstoupit svůj rozum a logiku, válečné divadlo se okamžitě uzavře a váš strach se rozplyne ve vzduchu.

Díky znalostem univerzální biologie (GNM/GHK) a poznání, že neexistují viry způsobující nemoci, můžeme ukončit boj a složit zbraně. To je konec pandemie přesvědčení. Další už následovat nebudou.